

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 105.632 van 17 april 2002
in de zaak A. 119.718/XIV-9580.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. HUGET,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Regentschapsstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 17 april 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot teruggedrijving;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 april 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HUGET, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij ter terechtzitting het per fax ingediende verzoekschrift heeft voorzien van de nodige fiscale zegels en deze heeft gehandtekend; dat zulks kan worden gezien als het authenticiseren in de zin van artikel 19, tweede lid van het Koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

2. Overwegende dat verzoekende partij in haar verzoekschrift doet gelden dat zij op 10 april 2001 het Rijk is binnengekomen op grond van een geldig Kongolees paspoort voorzien van een visum dat geldig was van 10 april tot 9 oktober 2001, dat zij op 8 augustus 2001 een aanvraag tot machtiging tot verblijf ex artikel 9, derde lid, van de vreemdelingenwet heeft ingediend, dat zij zich op 10 september 2001 heeft ingeschreven in een school te Brussel, dat ze eind maart 2002 naar Kongo is teruggekeerd teneinde aanwezig te zijn bij de opening van de nalatenschap van haar overleden moeder, dat zij op 13 april 2002 bij haar terugkeer naar België is tegengehouden in het bezit van een identiteitskaart voor vreemdelingen op naam van haar schoonzus;

Overwegende dat de verwerende partij op dat punt stelt dat de verzoekende partij zich op 13 april 2002 bij de grenskontrolle van de luchthaven te Zaventem een Belgische vreemdelingenidentiteitskaart overlegde, dat na kontrolle bleek dat het document vervalst was door fotooverwisseling, dat ze tevens een Kongolees paspoort overlegde dat verkregen was op basis van de bovenvermelde valse identiteit;

Overwegende dat op 13 april 2002 de thans bestreden beslissing tot terugnrijving is genomen; dat deze is gemotiveerd als volgt :

“■ artikel 3, eerste lid, 2^e : poogt het Rijk binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum

■ artikel 3, eerste lid, 7^e : wordt door de Minister van Binnelandse Zaken (...) of diens gemachtigde geacht de openbare orde van het land te kunnen schaden (...); (...) betrokkene gebruikte een vervalste verblijfskaart van België en een frauduleus verkregen paspoort van de R.D. Congo om het land binnen te komen.

■ artikel 118 (KB 08.10.81); betrokkene heeft door haar gedrag bewezen in staat te zijn allen te reizen.”;

3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift vraagt dat de zaak behandeld wordt door een Franstalige kamer; dat te dezen het gebruik van de talen in de rechtspleging lijkt te worden geregeld door artikel 53 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat luidens deze bepaling de beroepen tot nietigverklaring gegrond op artikel 14 van voornoemde wetten en bij uitbreiding de verzoeken tot schorsing en tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, worden behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten; dat de zaak

op het eerste gezicht dient te worden behandeld in de taal waarvan de wet het gebruik oplegt aan de administratieve overheid waarvan de beslissing wordt aangevochten, i.e. deze waarin de bestreden beslissing is gesteld, in casu het Nederlands; dat de zaak op het eerste gezicht in het Nederlands dient te worden behandeld;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat, wat de derde voorwaarde betreft, artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 3, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

4.2. Overwegende dat de verzoekende partij enkel het verlies van een schooljaar aanvoert en de traumata die zij kan oplopen als zij naar Congo wordt teruggestuurd waar zij aan haar lot zal worden overgelaten, een land zonder sociale structuren en waar zij geen familie heeft; dat zij voorts stelt dat hierdoor haar familiale leven ernstig wordt aangetast;

4.3. Overwegende dat met de verwerende partij moet worden aangenomen dat de verzoekende partij zich voor het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bezwaarlijk kan steunen op haar terugkeer naar Kinshasa nu ze zelf een einde stelde aan haar onregelmatig verblijf in België om naar haar land terug te keren om naar eigen zeggen aldaar een erfopvolging te regelen zonder hierbij de beslissing af te wachten op haar eerder ingediend verzoek tot machtiging tot voorlopig verblijf ex artikel 9, derde lid, van de vreemdelingen-

wet; dat derhalve de door de verzoekende partij aangevoerde nadelen veeleer hun rechtstreekse oorzaak vinden in het eigengereid handelen van verzoekende partij door vrijwillig het Rijk te verlaten zonder over de vereiste toelating te beschikken om nadien, bij terugkeer naar België, opnieuw toegelaten te worden het Rijk binnen te komen; dat tenslotte verzoekende partij verder niet met concrete gegevens uiteenzet waarom de aangevoerde nadelen volgens haar moeilijk te herstellen zijn, temeer dat de bestreden beslissing niet uitsluit dat de verzoekende partij, na eenmaal het Rijk te hebben verlaten, overeenkomstig de toepasselijke Belgische wetgeving kan worden toegelaten het Rijk binnen te komen, er kort verblijf te houden en er langer te verblijven;

5. Overwegende dat niet is voldaan aan de derde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien april tweeduizend en twee, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.